

135
26 (A) (03)

A. गा यत्री मंत्र कवचम् Gayatri Mantra Kawacham

B. का कागिरुद्रोपनिषत् Ka Sagui rudropani^{sha} tam

135

26 (A)

X

गायत्रीमंत्रकथं

गा०

१

श्रीगणेशायनमः ॐ प्रसन्नस्त्रीगायत्रीमंत्रकव
चस्मप्रवृत्तविष्णुमहेश्वरात्मयः अग्न्युःसा
माथर्वीसीधंदासिप्रवृत्तस्वरूपिणी गायत्रीदेव
तातदीजंभर्गः शक्तिः धियः कीलकं गायत्री
प्रसादसिद्धये जवेविनियोगः गायत्रीमंत्र
ध्यानं षडंगं स्वप्नप्राप्तासीत्तुराननादोद्य
वलं कुंभं रैशुके शुभं विभ्राणारुणाकांतिरिं
उवदनामकं रुविणीवात्रिका तंतारोटरावेति

रम

१

रंवरमरतो विंवा। न्वेता भूतिदा गायत्री हृदि भावि
ता भवतु नः संपत्समृद्धौ सदा रुद्रासी नवयो
वना जिन्नय नावया ध्रुवमी वराख बद्धांग वि
शिखा वसुवतलवतीति श्रियैवतु नः विष्णु
आत्म जटा कपातल विलसद्विन्दु मौल मृदासा
वित्री वषवाति नीसितनुर्ध्वत पाज्जुत धिशी २
ध्वेया सावसरस्वती भगवती पीता वरा लेख्या
स्या मा स्या म तनुर्जरा परित्सङ्गा या न्वेता

गा०

२

वैष्णवी ता ह्या स्या मारी नू पुराणा दल से है वे
यभूषो ज्वला ह स्तालं कत शैथ्य वक्त्र सु गदा भी
तिः श्रियै वास्तु नः ३ गायत्री पूर्वतः पातु सा
वित्री पातु दक्षिणे ब्रह्म विद्यातु मे पश्चात्त
रे मां सरस्वती पावकी मे दि सं रहते पावकी
ज्वल वासिनी यातु ध्यानै रदिशं रहते यातु धा
न भयं री वागी यातु च षो स्रुतं द्वा रणी
कुरु वि सी ॐ ध्वं ब्रह्मा सि कार जै दधत्ता

राम०

२

द्वैष्मवीतथा एवं सर्ववसंतहोतृषां गंभुवने
श्वरी तत्पदं पातु मे पादौ जंघ्ये मे सक्तिः पदं
वरे सायंक रिद्रे शोतु नाभिं भर्गस्तथैव च देव
स्पतु मे हृदयं धीमतीति गुलंतथा धियो
यो इति मे नेत्रं नः पदं मे ललाटकं एवमा
पादं मुखं तं मूर्ध्नि मे च बोद्ध्या तत्तत्का
रं पातु मूर्ध्नि मे सकारः स्यात्तु भालकं च

गा

3

वृद्धः पातु विकाराणां श्रोत्रे रेतुकारकः नासा
पुटे वकारो यं रेकारस्तु कपोलयोः शिपकारस्तु
तरोष्ठे च मंकारस्तु धरोष्ठे चं प्रास्य मध्ये भ्रा
सारंगोकारि विवृते तथा हंकारं कं ङ्देशु
कं कं रस्त्रं धदेशयोः स्फकारो दहिरौ ठस्ते
धीकारो वा मठस्तं मंकारो हृदयं रत्ने दि
कारो जठरं तथा धिक्कारेणाभिदेशे तु योका

3

रसुकठितथा गृह्यंरहातुयोकारउरुशिनःप
हाहारे प्रकाशे जानुनीरुहेवोकारो जंधदे
के दकारो गृह्यंरहातुयोकारः पादयुग्मकं
रदंतुकवचं दिव्यंवाधाशतविनाशकं चतुःष
ष्ठिकंलाविधावित्नासैश्वर्यसिद्धिदं जपारंभे
वगापुत्रा जपांतेकवचं पठेत् श्रीगो ब्राह्मण
निवध्नीरोहा घास्वित्पातकं मुच्यते सर्वपापे
भ्योपरैवत्मादिगच्छति पुण्या जलिनं च गायत्र्या

४

मूलेनैव पठेत्सकम् शतवर्षसहस्राणि पूजायाः
 कृतमाप्नुयात् भूर्जपत्रेलिखेच्चैव स्वर्गस्थं
 धारयेद्यदि त्रैलोक्यं दत्ता भवेत्सर्वं त्रैलोक्यं
 दत्तं तित्तरात् पुत्रवान्धनवान् श्रीमान्
 नानाविद्यानिधिर्भवेत् प्रेम्णा त्राहिनिम
 वासित्तदंगस्य श्रीनात्ततः न देयं परशिष्येभ्यो
 त्थमतेभ्यो विशेषतः शिष्येभ्यो भक्तियुक्तेभ्यो
 सन्यथामनुमाप्नुयात् इति श्रुत्वा प्रसिद्धि

४

पञ्च

साहिता यावत्तन्ना र हे संवादे गायत्री क
वचं समाप्तं सुभं यात् संवत् १८

७८

सहनावयत् ॥ शांतिः शांतिः शांतिः ॥ अथ ब्रह्मालाग्निरुद्रं भगवं
 तं सनतु मारः पृथक् ॥ अथ हि भगवन् त्रिपुटविधिं
 ससत् किं द्रव्यं किं स्थानं क्रिय लग्नात् कारेखाः त्रैमंत्राः
 काराक्तयः किं देवतं किं फलमिति ॥ तर्ह्येवाच ॥ भगवन् ब्रह्मा
 लालाग्निरुद्रो यद्रव्यं तद्राज्ञे यं भस्म सद्यो जातमिति पंच ब्र
 ह्ममंत्रैः परिगृह्य सद्यो जातं प्रपूजामि सदा शिवो ॥ अग्नि
 पा रिगिरिभस्मे संनेनोभिर्मन्त्रा मानसो ह इति समुप्युत
 महान्तं संवद्रे यजामहरति रिसरो ललाटवक्षः स्तब्धे वि
 ति त्रिभिस्तया युषैस्त्रिभिरातिभि रितस्कोरेखाः प्रकुर्वीर
 नू तः व्रतमेतल हं भवं स सर्वेषु वेदवादिभिरुक्तं तस्य
 प्राचरेत् तस्य मान्यरे मुमुक्षुर्न पुनर्भवाय अथ सनतु
 मार प्रमापामस्य त्रिधा चाललाटादा चक्षुषश्च श्रुवोर्मध्य
 तयाश्च प्रथमारेखाः सागार्हपत्यश्च द्वारो रजो भूर्लोक
 आत्मा क्रिया शक्तिः त्रैवेदः प्रातः सवनं महेश्वर परमार्थो
 यारेखा सादक्षिणाग्निः त्रार स्वतु मंतरिक्ष मंतरात्मा
 नेष्टा शक्ति र्यजुर्वेदो माध्यंदिन महादेवो देवतेति यस्य
 तृतीया रेखा सा आहवनीयश्च मंस्तमो व्योमोर्लोक परमात्मा
 ज्ञान शक्ति सामवेदः तृतीय सवनं शिवो देवतेति त्रिपुटं प्र
 स्मना ब्रूतेति यो विद्वान् ब्रह्मपासी गृहस्था वा न
 प्रस्थेयतिर्वा समस्तपातकं महापातकं पापपातकेभ्यः

पूतो भवति ॥ ससर्वा नूवेदां नृध्या तो भवति ॥ ससर्वा
 देवानू शालो भवति । ससर्वा नूदेवानू ध्या तो भवति ॥
 संततं रुद्रयापी भवति । ससर्वं लभते ससर्वं लभते सूप
 निषत् । ललाटं तु महादेवं नाभ्यां चैव महेश्वरं ॥ रुद्रयं
 शंकरं ज्ञेयं क्रुते च षष्ठं भद्रं । भुजे तु शूलं पाणिं स्था
 न्मध्यं द्वाभ्यां नाशनं ॥ क्रुराग्रे देवदेवैः श्रीं क्रुते काम
 तद्वत्तं तन्मध्यं ॥ ईश्वरं प्रोक्तं क्रुराग्रे पार्वती प्रियं ॥
 क्षेत्रं मध्यं शिवं रुद्रं कर्णं चैव महेश्वरं ॥ बहिः क्रुते
 परां पतिं सिरसि रुद्रमेव च एते पंच दश स्थानं स
 ततं भस्मधारिणः ॥ रोमरोम भवे स्निग्धं तद्देहं शिवमु
 च्यते ॥ सह नाव वतु । शं । ति । शं । तिः । शं । तिः ।

135
 26 (७७)